

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritium Ibidem
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniæ, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Non posse ad Principes protestantes ac commodari, quæ in Prædicantes &
Hæreses dicuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

obsunt vniuersa: Eò enim iam ferè peruentum est, vt quis malè natus, maleque doctus, vbi vxorem duxit, vestem manicatam sumpsit, & barbam promisit, Romanum Pontificem & Ecclesiã Catholicam innumeris conuicijs profcindendo laudem sibi ac gloriam quærat, nulla habita ratione Regum ac Principum.

Tenetur Polycarpus & Prædicantes crimine lese maiestatis.

Vide causas conuersionis ad fidem Catholicam Illustrissimi Marchionis Badenensis, Motiuo tertio. Que à Catholicis in Prædicantes & eorum doctrinã dicuntur, nequaquã posse ad Principes protestantes referri.

Forte negabunt vlla se contumelia afficere Reges aut Serenissimos Principes & Illustrissimos, dum Romanũ Pontificem insectantur. At hæc ipsa magna est iniuria. An solis Regibus & Principibus licet esse idololatriæ & diaboli feruis? Sic enim omnes Romanistas appellant. Atqui si impietas est & scelus Papam venerari, eumque agnoscere caput Ecclesiæ, eius decretis in rebus fidei obsequi, nemo erit magis sceleratus & impius Regibus & Principibus, qui tantum auxerunt Pontificum potentiam, & eorum auctoritatem etiam armis sunt tutati, atque in hodiernum diem in Imperio Romano, vt Vicarios Christi honorant. Ignorantiam fortè illis affingis, quasi nondum illuxerit eis vestrum Euangelium: Ergo Reges ac Principes stolidos & ignaros efficitis? Sed quid mirum? Iam olim his encomijs omnes ferè Imperij ordines impurissimus Lutherus decorauit. Vah impudentiam hæreticorum, & patientiam nostrã, quæ istorũ maledicentiam mirũ in modum exacuit.

Sed paratam habent responsionem. Iam enim illud afferent. Igitur si quid in Lutheri doctrinã, in Caluini dixeritis, aut in Prædicantes, id quoque redundabit in ignominiam nostrorum Principum protestantium, & Augustinæ Confessionis. Primum nunquam ego probaui quenquam, qui eiusmodi verbis contra hereticos ageret, vt merito videri posset Principibus protestantibus conuicium facere. Deinde minus crimen est, aliquid dicere in minorem Principem, quàm in Imperatorem, & eum, qui est caput Principum: qua tamen defensione non vtar. Prætercã nunquam in vllum Prædicantem, aut doctrinã Euangelicã, nedum in Principem vllum Protestantium quicquam tam acerbè dictum est ab yllo Catholico, quam contumeliosè in ipsos

in ipsos Imperatores ac Principes nominatim est ab ipso
Luthero dictum & scriptum: vt taceam illas inexplicabi-
les & à diabolo credo inuētas, dictas, scriptas, pictas, fictas
contumelias in Romanum Pontificem, Cardinales, Epi-
scopos, & omnes Sectatores ac subditos eorum. Non posse
autem iocos & dicta grauiora, quæ in hereses vestras dicun-
tur, in Principum ignominiam detorqueri, vel inde mani-
festum fit, quia vt in ipsum Principem illa deriuari possent,
necesse esset, quemuis Principem protestantium debere
eadem omnino credere, quæ eius Prædicantes credunt ac
docent: sed hoc neque fit, neque fieri potest: primò, quia
vix inuenies in vna ciuitate duos prædicantes eadem cre-
dentes ac docentes perpetuò. Vnus autem Princeps diuer-
sa non credit. Deinde, hoc axioma Lutheranum & Pro-
testantium est: Nulli credendum esse homini, in causa fi-
dei, sed soli Verbo DEI. Iam, vestra dicta & scripta non
sunt Verbum DEI: Igitur quæ vos dicitis & scribitis, nõ cre-
dunt Principes omnia. At, in quies, credunt, quatenus con-
sentiant Verbo DEI. Mihi verò non videntur consentire.
Quid si ergo idem videatur Principi alicui Illustrissimo?
An iniuriam cuiquam facio, quantumuis magno & po-
tenti, si hoc de illo æstimem quod ego rectum ac verum es-
se scio.

Sed esto: videantur sanè quædam vestra dicta & scripta
vera Principibus vestris, at quamdiu hoc non constat,
quamdiu non Princeps aliquis ita sancit: **QVÆCVMQVE A
POLYCARPO DICTA AVT SCRIPTA SVNT, EA OMNIA
CREDO;** tamdiu quod contra dicta & scripta Polycarpi di-
cetur, in Principem illum nequaquam redundabit. viden-
discrimen, ò stolide Polycarpe. Fides Catholica eadē est,
omnium non solum Principum Catholicorum, sed etiam
infirmorum hominum. At Protestantium non est eadem
fides, ne Principum quidem, quorum alij Lutheri, alij Cal-
uini placita sequuntur, vt de plebe & Prædicantibus nihil
dicam, quorum tot sunt sectæ, quot ferè capita. Præte-
rèa quæ Catholicus Doctor scribit aut loquitur, ea cre-
dunt

dunt omnes Principes Catholici eo ipso, quòd non differant à fide Catholica Ecclesie Vniuersalis & Romani Pontificis. Nec enim fieri potest, vt diuersa credant, qui vni Romano Pontifici credunt. Atqui quamuis omnes Protestantés dicant, se credere Verbo DEI: tamen alij aliter sentiunt, & aliam fidem profitentur. Quare cum apud vos, talem quisque fidem sectetur, qualis ipsi videtur vera ex Verbo DEI: priuata vnicuique fides est, atque adeò priuata etiam illius, contra cuius libros aut sermones agitur, reprehensio.

Quamquam fortè non admodum indignaremur, si nos errorum solùm aut etiam hæresum, vna cum omnibus Catholicis Imperij Ordinibus argueretis (quod tamen iure meritoque, imo sine scelere nunquam facietis) siquidem fieri potest, vt etiam cæteroquin bonus ac sapiens Princeps erreret & labatur ignorantia: Sed vos nostros Principes Diaboli nepotes, Bestias, Tyrannos, & ijs demùm verborum contumelijs appellatis, quibus neque ipsum Turcam affecistis. Nec est quòd vos ipsi ò miseri Prædicantes, cum Episcopis comparetis & Pontificibus, quasi si quod in vos dicatur conuicium, aut si crimen verum vobis obijciatur, id in Principum vestrorum cedat ignominiam. Nullus apud vos ordo aut Hierarchia est: & tantùm caliginis iam Principibus ac vestris sectatoribus offudistis, vt nullam in vobis dignitatem agnoscant. Nolite igitur ò miseri, vos Principibus conferre, cum vobis etiam opifices & homines cõtemptissimi præferri velint. Quando aut dignitatibus eritis Principibus Imperij maiores, aut pares, aut sanguine iuncti, vel quando Imperij Principes, Prædicantium ministerium, habitum & officium ambire cœperint (sicut apud Catholicos omnibus Ecclesiastici ministerij sacris initiantur, & sæpè etiam Monachi ac Religiosi facti sunt) tunc insolescite, tunc prohibete, ne quis hæreses vestras redarguendo, videatur redarguere Principes. Interim nequissimi Calumniatores, plorate & caute, ne linguæ vestræ petulantia, quòd serius, eò seuerius cõerceatur.

Pote-

Nasus centuria 1. cap. 41. in effigie mōstrantia Lutherana, causa 4.

Poterant hæc de doctrina Iesuitarum satis dicta videri, nisi non tantum improbi Calumniatores in Iesuitis fidem, sed etiam diligentiam ac studium accusarent. Itaque præter impietatem, quam Iesuitis ascribunt, etiam eosdem inscitiam condemnat Polycarpus & ignorantiam; credo ne si doctos fateretur Iesuitas, ipse indoctus aut de eruditione iudicium ferre non potuisset videretur. Minus mihi in hac calumnia confutanda laborandum est, quippe quam ipsi hæretici plerique falsam esse deprehenderint, ut iam sæpè etiam ab ijs, qui hæreticorum præcipui videri volunt, nomen laudemque eruditionis & ingenij habuerint. Imò etiam nonnulli ex Protestantibus tanti iam pridem eorum eruditionem fecerunt, ut maiorem humana putarent ac prædicarent. Nihilominus tamen tam stolidus est Polycarpus, carpendiq; tam studiosus, ut eos *sub pelle leonina a sinos, sub plumis columbarum coruos, ut anseres inter olores, ut inter musas graculos strepere* dicat: quanquam his verbis opinionem quidem doctrinæ illis ascribere videtur: sed rem ipsam habere eos negat.

Polycarpus indoctus Iesuitas esse indoctos calumniatur.

Hist. Crd. Ies. pag. 195.

At mirum est, quibus ille argumentis ignorantiam Iesuitarum euincat. Hæc enim forsitan auct quis agnoscere. Sunt autem hæc: *Iesuita domi plures Fratres ignorantia alunt, quam doctos: deinde impetrarunt à Pontifice privilegium conferendi etiam intra domorum suarum parietes honorum Scholasticorum gradus, quibus videbitur. Sæpè quoque dum publicè honores peterent, inscitiam suam prodiderunt: ac demùm eo ipso quod Pontificia sunt religionis, solida veraq; eruditione carent.* Argumenta pauca, sed multis & grandibus facta mendacijs: Sed faciamus vera esse. Nunquid quod multi ignorantes sunt, quod aliqui minùs eruditi visi sunt, ideò omnes inscitiam arguendi? An verò omnes, qui priuatim testimonia suæ eruditionis, honorum titulos capiunt, ignorantes? Annè præterea, quæ sacræ literæ docent, nullæ disciplinæ & artes liberales, à quarum cognitione & usu doctus aliquis & eruditus nominetur? Sed pius esse voluisti: Nulla est sine vera fide eruditio: Quam te, mi Polycarpe, non decet, si velis esse pius: Repugnat institutio & consuetudo tua. **Quin tu**
Ergo

Argumenta quibus demonstratur Iesuitarum ignorantia.